

ODTRĄCĄC (6) *vb impf*

W inf [-trą-, -trę-]. ◇ *W pozostałych formach* -trą-.

o oraz a jasne.

[*inf* odtrącać, odtręcać.] ◇ *praes 1 sg* odtrącam (2). ◇ *3 sg* odtrąca (1). ◇ *3 pl* odtrącają (2). ◇ [*con 3 sg m by* odtrącał.] ◇ *part praes act* odtrącając (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. s.v. odtrącić.

1. *Trącając odpychać, odbijać; retrudere Mącz, Cn; reverberare Mącz (2)* : Retrudo, Ná zad odpycham/ odtrącam. *Mącz* 467a, 484b.

2. *Zniechęcać, zrażać; ablegare Mącz; abalienare; alienare, alienationem et disiunctionem facere, disiungere Cn [kogo, co od kogo, od czego] (4)* : Hoc me a te ablegat, Tomie odtrąca od ciebie. *Mącz* 187a; ludzi odtrącaią Od iąłmużny: kulami/ kiymi wykrącaią. *KlonWor* 50.

odtrącać czym (2): MurzHist B2v; co też ná końcu tych kłiążek położono znydziefz/ ná pokazanie potwarzy/ którą ná wśyftko chrześcijánłtvo/ á nawięcey ná ono święte Miáłto kłáda/ y ná okazanie nieprawdy/ którą chęci ludzkie od tego to miáłtá odtrącaią *ReszPrz* 26; [Vpátrował Pan mądry/ iż w wolnym Pánłtwie/ nie rowno pożytecznieysz panięciu/ łpofábiác łobie ánimułze ludzkie wkłádnoścía: niźli ie od łiebie odtrącać furowoścía. *PlutBBud Mv (Linde)*].

[*odtrącać komu [sobie] czym*: Tu vmiárkowánye łłuffne ma być przydáne/ aby pan ani przyiaciół łobie okrutną iáką łrogofcía odtrącał/ ani [...] *LorichKosz* 90 (*Linde*); ząwždy łye [*pan chrześcijański*] o to pilnie łtárác ma/ aby więcey poddánych łwych łáłkáwie á mądrze rządził/ niźby ie łobie miał rozmáitym á częłtym podatkw wyciągnieniem odtręcać á gubić *LorichKosz* 129v (*Linde*).]

W przén (1) : przeciwko panu nalzemu [...] potępiony bói wiedzimy/ [...] przekłętym żywotem nalzém/ iego imię święte łromocąc/ i tálz złoścía nalzą/ inłzé od drogi żywotá wiecznego odtrącaiąc *MurzHist* B2v.

3. [*Trącając odłamywać [co komu = sobie]*: Częłto teze płzczoły po łkálach kámiennych błądząc łkrzydłá łobie odtrącaią. *Cresc* 1571 601.]

Formacje współrdzenne cf TRĄCĄC.